

DRŽAVNO TISKARSTVO / Ljubljana
L. XL 1934

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1934.

Ljubljana, 20. novembra 1934.

Štev. 9.

72.

Ordo Missae.

Sveta maša.

V imenu Očeta in Sina † in Svetega Duha. Amen.

Stopil bom k božjemu oltarju.

K Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

Sodi me, o Bog, in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; zlobnega in zvijačnega človeka me reši.

Ti, o Bog, si moja moč. Zakaj me zametaš? Zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

Pošlji svojo luč in svojo resnico: vodila me bo in privedla na tvojo sveto goro in v tvoje šotore.

In stopil bom k božjemu oltarju, k Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

In hvalil te bom s harpo, Bog, moj Bog. Zakaj si žalostna, moja duša, in zakaj me vznemirjaš?

Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil: moj rešitelj je in moj Bog.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Stopil bom k božjemu oltarju.

K Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

Naša pomoč † je v imenu Gospodovem.

Ki je ustvaril nebo in zemljo.

Spovem se Bogu vsemogočnemu, blaženi Mariji vedno Devici, blaženemu Mihaelu nadangelu, blaženemu Janezu Krstniku, svetima apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam, bratje, da sem grešil veliko v mislih, v besedah in dejanju: moja krivda, moja krivda, moja velika krivda! Zato prosim blaženo Marijo vedno Devico, blaženega Mihaela nadangela, blaženega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, bratje, molite zame pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se te vsemogočni Bog, odpusti ti tvoje grehe in te privedi v večno življenje.

Amen.

Spovem se Bogu vsemogočnemu, blaženi Mariji vedno Devici, blaženemu Mihaelu nadangelu, blaženemu Janezu Krstniku, svetima aposto-

loma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi, oče, da sem grešil veliko v mislih, v besedah in dejanju: moja krivda, moja krivda, moja velika krivda! Zato prosim blaženo Marijo vedno Devico, blaženega Mihaela nadangela, blaženega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, molite zame pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se vas vsemogočni Bog, odpusti vam vaše grehe in vas privedi v večno življenje.

Amen.

Oproščenje, odvezo † in odpuščenje naših grehov nam daj vsemogočni in usmiljeni Gospod.

Amen.

O Bog, iznova nas poživi.

In tvoje ljudstvo se bo radovalo v tebi.

Pokaži nam, Gospod, svoje usmiljenje.

In daj nam svoje zveličanje.

Gospod, usliši moje molitev.

In moj klic naj pride k tebi.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Molimo. Odvzemi nam, prosimo, Gospod, naše grehe, da bomo v najsvetejše stopili s čistimi srei. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te, Gospod, po zasluženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in vseh svetnikov, odpusti milostno vse moje grehe. Amen.

Gospod, usmili se.

Gospod, usmili se.

Gospod, usmili se.

Kristus, usmili se.

Kristus, usmili se.

Kristus, usmili se.

Gospod, usmili se.

Gospod, usmili se.

Gospod, usmili se.

Slava Bogu na višavah. In na zemlji mir ljudem, ki so blage volje. Hvalimo te. Slavimo te. Mólimo te. Poveličujemo te. Zahvaljujemo se ti zaradi tvoje velike slave. Gospod Bog, nebeški Kralj, Bog Oče vsemogočni. Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus. Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov. Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas. Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo. Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas. Zakaj edino ti si Sveti. Edino ti Gospod. Edino ti Najvišji, Jezus Kristus, s Svetim Duhom † v slavi Boga Očeta. Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Bógu hvala.

Očisti moje sree in moje ustnice, vsemogočni Bog, ki si z žarečim ogljem očistil ustnice preroku Izaiju. Tako me očisti s svojim dobrotnim

usmiljenjem, da bom mogel vredno oznanjati tvoj sveti evangeliј. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslóvi, Gospod.

Gospod bodi v mojem sreju in na mojih ustnicah, da bom vredno in dostojno oznanjal njegov evangeliј. Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

† Iz svetega evangeliја (Začetek svetega evangeliја) po . . .

Slava tebi, Gospod.

Hvala tebi, Kristus.

Po evangelijskih besedah naj bodo izbrisani naši grehi.

Vérujem v enega Boga. Očeta vsemogočnega, Stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sinú božjega; ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki, in je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga; rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom, in je po njem vse ustvarjeno; ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes. In se je utelesil po Svetem Duhu iz Marije Device in postal človek. Bil je tudi križan za nas, pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen. In tretji dan je od mrtvih vstal, po pričevanju Pisma. In je šel v nebesa, sedi na desnici Očeta. In bo spet prišel v slavi, soditi žive in mrtve; in njegovemu kraljestvu ne bo konca. In v Svetega Duha, Gospoda, ki oživlja; ki izhaja iz Očeta in Sina; ki ga z Očetom in Sinom mólimo in slavímo; ki je govoril po prerokih. In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev. Priznavam en krst v odpuščenje grehov. In pričakujem vstajenja mrtvih in življenja † v prihodnjem veku. Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Molimo.

Sprejmi, sveti Oče, vsemogočni večni Bog, ta brezmadežni dar, ki ga jaz tvoj nevredni služabnik darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brezštevilne grehe, žalitve in malomarnosti, in za vse okrog stoječe, pa tudi za vse verne kristjane, žive in umrle, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, ki si dostojanstvo človeške narave čudovito ustvaril in še čudoviteje prenovil, daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, da bomo deležni božje narave Njega, ki je postal deležen naše človeške narave, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha Bog na vse veke vekov. Amen.

Darujemo ti, Gospod, kelih zveličanja in prosimo tvoje usmiljenje, naj se s prijetnim vonjem dvigne pred tvoje božje veličastvo v naše in vsega sveta zveličanje. Amen.

V duhu ponižnosti in s skesanim srcem naj bomo sprejeti od tebe, Gospod, in takšna naj bo danes naša daritev pred teboj, da ti bo ugajala, Gospod Bog.

Pridi, Posvečevavec, vsemogočni večni Bog, in blago † slovi to daritev, pripravljeno tvojemu svetemu imenu.

Umijem si v nedolžnosti roké in bom pri tvojem oltarju, Gospod.

Da bom pel hvalnico in oznanjal vsa tvoja čudovita dela.

Gospod, vzljubil sem lepoto tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoje veličastvo.

Ne pogubi z grešniki moje duše, o Bog, in s krvoželjnimi mojega življenja.

V njih rokah je hudobija, njih desnica je polna podkupnine.

Jaz pa hodim v nedolžnosti: reši me in usmili se me.

Že stoji moja noga na ravni poti, v zborih te bom hvalil, Gospod.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Sprejmi, sveta Trojica, to daritev, ki ti jo darujemo v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, našega Gospoda, v čast blažene Marije vedno Device, blaženega Janeza Krstnika, svetih apostolov Petra in Pavla in teh in vseh svetnikov. Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in prosijo naj v nebesih za nas oni, katerih spomin obhajamo na zemlji. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molite, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna Bógu Očetu vsemogočnemu.

Naj sprejme Gospod daritev iz tvojih rok v hvalo in čast svojemu imenu, v blagor tudi nam in vsej svoji sveti Cerkvi.

Amen.

Na vse veke vekov.

Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Kvišku srea.

Imamo jih pri Gospodu.

Zahvalímo se Gospodu, našemu Bogu.

Spodobi se in pravično je.

Res se spodobi in je pravično, primerno in zveličavno, da se ti zahvaljujemo vedno in povsod: sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog: po Kristusu, Gospodu našem. Po katerem tvoje veličastvo hvalijo angeli, molijo gospostva, v trepetu slavijo oblasti; nebesa in nebeške moči in blaženi serali v združenem veselju preslavlajo. Dovolí, prosimo, naj z njimi združimo tudi mi svoje glasove in ti v ponižni hvalnici kličemo:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog nebesnih čet. Polna so nebesa in zemlja tvoje slave. Hozana na višavah! Blagoslovljèn, ki prihaja v imenu Gospodovem. Hozana na višavah!

Tebe torej, dobri Oče, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, našem Gospodu, ponižno molimo in prosimo, sprejmi in blagoslovi te † darove, ta †

darila, te † svete in čiste žrtve. Darujemo ti jih predvsem za tvojo sveto katoliško Cerkev; po vsem svetu ji podeli mir, jo varuj, zedini in vodi: skupno s svojim služabnikom našim papežem I., našim škofom I. in vsemi, ki so pravoverni in ki delajo za katoliško in apostolsko vero.

Spomni se, Gospod, svojih služabnikov in služabnic I. in I. in vseh okrog stoječih, katerih vero poznaš in veš za njih pobožnost, za katere ti darujemo, ali kateri ti darujejo to hvalno daritev zase in za vse svoje: da rešijo svoje duše in si zagotové neminljivo zveličanje; in dajejo svoje darove tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

V občestvo združeni obhajamo spomin najprej častitljive vedno Device Marije, Matere Boga in Gospoda našega Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apostolov in mučencev: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lavrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana in vseh tvojih svetnikov. Po njih zasluženju in prošnjah nam daj, da bomo v vsem deležni tvojega varstva. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

To daritev svojih služabnikov in vse svoje družine sprejmi torej milostno, prosimo, Gospod; vodi naše dneve v svojem miru, reši nas večnega pogubljenja in prištej nas zboru svojih izvoljenih. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

In to daritev, prosimo, ti, o Bog, v vsem blago † slovi, sprej † mi in stori ve † ljavno, duhovno in prijetno, da nam postane † Telo in † Kri tvojega ljubljene Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Ki je na večer pred svojim trpljenjem vzel kruh v svoje svete in častitljive roke, dvignil oči proti nebu k tebi, Bogu, svojemu vsemogočnemu Očetu, se ti zahvalil, ga blago † slovil, razlomil, dal svojim učencem in rekel: Vzemite in jejte od tega vsi.

Zakaj to je moje Telo.

Prav tako je vzel po večerji tudi ta veličastni kelih v svoje svete in častitljive roke, se ti zahvalil, ga blago † slovil, dal svojim učencem in rekel: Vzemite in pijte iz njega vsi.

Zakaj to je kelih moje Krvi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ki bo za vas in za mnoge prelita v odpuščenje grehov.

Kolikorkrat boste to delali, delajte v moj spomin.

Zato se tudi spominjamo, Gospod, mi tvoji služabniki in tvoje sveto ljudstvo, zveličavnega trpljenja, vstajenja od mrtvih in častitljivega vnebohoda istega Kristusa, tvojega Sina, našega Gospoda, in darujemo tvojemu vzvišenemu veličastvu od tvojih darov in daril čisti † dar, sveti † dar, brezmadežni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja.

Ozri se na te darove z milostnim in jasnim obličjem in jih sprejmi, kakor si sprejel darove svojega pravičnega služabnika Abela, daritev našega očaka Abrahama, in sveto daritev, brezmadežni dar, ki ti ga je daroval tvoj veliki duhovnik Melkizedek.

Ponižno te prosimo, vsemogočni Bog, véli, naj te darove tvoj sveti angel prinese na tvoj vzvišeni oltar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, ki od tega oltarja prejmemo presveto † Telo in † Kri tvojega Sina, polni vsega nebeskega blagoslova in milosti. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomni se tudi, Gospod, svojih služabnikov in služabnic I. in I., ki so šli pred nami v večnost z znamenjem vere in počivajo v miru.

Te in vse, kateri počivajo v Kristusu, sprejmi, prosimo, Gospod, na kraj življenja, luči in miru. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, tvojim služabnikom, ki zaupamo v tvoje obilno usmiljenje, daj milostno delež v družbi svojih svetih apostolov in mučencev: Janeza, Štefana, Matija, Barnaba, Ignacija, Aleksandra, Marcelina, Petra, Felicite, Perpetue, Agate, Lucije, Neže, Cecilije, Anastazije in vseh svojih svetnikov. Sprejmi nas, prosimo, v njih družbo, ne po našem zasluženju, marveč po svojem usmiljenju. Po Kristusu, Gospodu našem.

Po katerem vse te darove, Gospod, vedno ustvarjaš, posve † čuješ, oživ † ljaš, blago † slavljaš in nam deliš.

Po † njem, z † njim in v † njem je tebi, Bogu Očetu † vsemogočnemu, v edinosti Svetega † Duha vsa čast in slava.

Na vse veke vekov.

Amen.

Molimo. Po zveličavnih zapovedih opomnjeni in po božjem nauku poučeni, si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in ne vpelji nas v skušnjavo.

Temveč reši nas hudega.

Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod, vsega hudega, preteklega, sedanjega in prihodnjega, in na priprošnjo blažene in častitljive vedno Device, božje Matere Marije, tvojih svetih apostolov Petra in Pavla, Andreja in vseh svetnikov, daj milostno † mir v naših dneh, da bomo po tvojem usmiljenju vedno brez greha in varni pred vsakim nemirom.

Po istem Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha Bog —

Na vse veke vekov.

Amen.

Mir † Gospodov bodi † vedno z † vami.

In s tvojim duhom.

Ta združitev in daritev Telesa in Krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi nam, ki ga prejmemo, v večno življenje. Amen.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, podári nam mir.

V črnih mašah:

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, podári jim mir.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, podári jim mir.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, podári jim večni mir.

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: »Mir vam zapustim, svoj mir vam dam«, ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje Cerkve in daj ji po svoji volji mir in edinost. Ki živiš in kraljuješ Bog na vse veke vekov. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s sodelovanjem Svetega Duha svet s svojo smrtjo oživil, reši me s tem svojim presvetim Telesom in Krvjo vseh mojih pregreh in vsega hudega; daj, da se bom vedno držal tvojih zapovedi, in ne pusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Ki z istim Bogom Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog na vse veke vekov. Amen.

Uživanje tvojega Telesa, Gospod Jezus Kristus, ki se ga jaz nevretni drznem prejeti, naj mi ne bo v sodbo in pogubljenje, marveč naj mi bo po tvoji dobroti v varstvo in zdravilo za dušo in telo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha Bog na vse veke vekov. Amen.

Nebeški kruh bom prejel in klical Gospodovo ime.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj váruje mojo dušo za večno življenje. Amen.

Kaj naj povrnem Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel in klical Gospodovo ime. Hvalil in klical bom Gospoda in varen bom pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj váruje mojo dušo za večno življenje. Amen.

Kar smo zaužili z usti, Gospod, naj prejmemo s čistim srcem, in iz časnega daru nam bodi zdravilo za večnost.

Tvoje Telo, Gospod, ki sem ga prejel, in tvoja Kri, ki sem jo pil, naj se sklene z menoj, in daj, da noben madež greha ne ostane v meni, ker so me okrepčale čiste in svete skrivnosti. Ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

Pojdite, končali smo.

Bógu hvala.

Slavimo Gospoda.

Bógu hvala.

Naj ti ugaja, sveta Trojica, opravilo tvojega služabnika, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevretno daroval tvojemu veličastvu, tebi prijetna, zame pa in za vse, za katere sem jo daroval, po tvojem usmiljenju spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslóvi vas vsemogočni Bog, Oče in Sin † in Sveti Duh.
Amen.

Gospod z vami.

In s tvojim duhom.

† Začetek svetega evangelija po Janezu.

Slava tebi, Gospod.

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej nastalo in brez nje ni nič nastalo, kar je nastalega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi in luč sveti v temi in tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je Bog poslal, ime mu je bilo Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi vsi po njem vero sprejeli. Ni bil on luč, ampak je prišel, da bi pričeval o luči. Bila je prava luč, katera razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bila in svet je po njej nastal in svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla in njeni je niso sprejeli. Vsem pa, kateri so jo sprejeli, je dala pravico, da postanejo otroci božji, njim, ki vanjo vérujejo, ki se niso rodili iz krvi ne iz poželenja mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in med nami prebivala, in videli smo njeno slavo, slavo kakor Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

Bógu hvala.

To besedilo sv. maše se s tem potrjuje in objavlja kot avtentičen slovenski prevod, ki se sme odslej v škofiji rabiti za zborno molitev. Nobeno drugo besedilo se odslej v naši škofiji ne bo več dovoljevalo za natisk bodisi v molitvenikih bodisi v posebnih odtiskih.

V Ljubljani, dne 19. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

73.

Pastoralne konference v l. 1933.

Obe pastoralni konferenci sta se izvršili po vseh dekanatih v redu in s hvalevredno udeležbo prizadetih gospodov.

I.

K referatu: »Kako naj se verniki pritegnejo k večji liturgični aktivnosti 1. z uvedbo slovenskega obrednika in 2. s sodelovanjem pri sv. daritvi« naj pristavim nekaj splošno veljavnih navodil:

1. Kakor je dobro in koristno, da se pritegnejo verniki kolikor mogoče k aktivnemu sodelovanju pri daritvi sv. maše, tako se je treba skrbno ogibati pretiravanja. Tako n. pr. ni dopustno, da verniki pri darovanju sodelujejo s tem, da prinašajo razne darove na oltar. Izrečno prepovedano je kanon glasno moliti (A. A. S. 1922, 505).

2. Najboljša udeležba na daritvi je prejem sv. obhajila in sicer med sv. mašo. Želim, da postane v škofiji pravilo, da se sv. obhajilo deli med sv. mašo. Ob delavnikih naj velja to brez izjeme, kjer ni pametnega razloga zoper to. Seveda se sme deliti tudi izven sv. maše! Tudi ob nedeljah naj se skuša uvesti praksa sv. obhajila med mašo, zlasti prve nedelje v mesecu za apostolstvo mož in fantov. Kjer sta dva duhovnika, ki delita sv. obhajilo, ne bo trajalo predolgo. Obhajanci pa do konca maše lepo opravijo svojo zahvalo.

V župnijah, kjer je samo ena sv. maša, je priporočljivo, da se ta nastavi na tako uro, da je mogoč prejem sv. zakramentov. Prezgodaj pa tudi ne sme biti, da se je more čim več vernikov, zlasti otrok, udeležiti. Umestno je, da sosedne župnije med seboj menjaje opravijo sv. mašo enkrat zgodaj, enkrat pozno, kakor se to hvalevredno že mnogokje godi.

3. Petje pri tih sv. maši mora pravilno služiti sodelovanju z daritvijo, torej se morajo izbirati take pesmi, ki daritev vsaj pri glavnih delih spremljajo. Dosedanja praksa je drugačna. Navadno se pejejo pri vstopu, glorijski, evangelijski in veri pesmi, ki vsebinsko nekako tem mašnim delom odgovarjajo, pri darovanju in pred povzdigovanjem pa druge pesmi, po povzdigovanju včasih evharistična, h koncu pa Marijina pesem. V duhu liturgije tako petje ni. Bolj primerno in pravilno bi se morale pri pravi daritvi (od darovanja do obhajila) peti pesmi, ki so vsebinsko prilagodene misalu; praznične pesmi in pesmi iz cerkvene dobe (adventne, postne itd.) pa od začetka maše do darovanja, da se v duši vzbudi primerno razpoloženje za daritev.

4. Iz konferenčnih poročil sem posnel splošno ugotovitev, da je ljudstvo vsaj v precejšnjem delu verno le bolj na površju, o bistvu pa premalo poučeno, živi versko le bolj iz tradicije in navade okolice, zato mnogi, iztrgani iz te domače okolice, kaj hitro opuščajo mašo, zakramente in drugo versko udeleževanje. Ta ugotovitev, ki so jo gospodje dušni pastirji sami izrazili, pada kot očitek na nas same nazaj. Ako verniki niso dosti poučeni, je velik del krivde na tistih, ki so poslani med ljudi, da jih o veri poučujejo. Torej naša nujna dolžnost je, da vsebino pridig po potrebah izbiramo in se skrbno pripravljamo. Vzemimo katekizem in ves veronauk v primernih poljudnih pridigah razlagajmo in navajajmo ljudi praktično na to, da vedo, kaj so sredstva milosti in da jih z njo pravilno in sebi v zveličanje rabiti.

5. K sodelovanju se morajo verniki pritegniti ne samo pri maši, ampak pri vsaki božji službi in vsakem obredu. Pogoji za to je predvsem, da duhovnik tako glasno in razločno moli, da mu morejo verniki slediti. V večjih cerkvah se duhovnik, ki je proti oltarju od ljudi proč obrnjen, po cerkvi komaj sliši, razume pa prav nič, ko n. pr. moli molitve po litanijah itd. V nekaterih cerkvah so z uspehom poskušali tako, da je litanije, križev pot in druge javne molitve molil duhovnik na prižnici bolj proti ljudstvu obrnjen, da so ga razumeli in mu mogli slediti — tudi kadar je bilo pri popoldanski službi božji Najsvetejše izpostavljeno. Ali pa je treba vernike navaditi, da prinesejo s seboj molitvenike in po njih z duhovnikom glasno skupaj molijo. Vsaj marijanske antifone v vsaki cerkveni dobi (ne samo Pozdravljena, Kraljica) naj verniki glasno in skupno molijo po litanijah, saj so vse molitve k Materi božji zelo lepe. Že otroci v šoli naj bi se jih naučili, člani in članice Marijinih družb naj bi jih z otroki vred v cerkvi pričeli glasno moliti, pa bodo kmalu vsi verniki pritegnjeni. Glasna skupna molitev in ljudsko petje, to oboje bo vernike najprej in najbolj pritegnilo k sodelovanju pri službi božji.

6. Uporabljam o obrednik! Razložiti je treba vernikom, kaj vse vsebuje obrednik, koliko ima blagoslovov za vse mogoče primere in reči. Verniki za nje ne vedo. Ponujati jim jih moramo. Saj zato jih je Cerkev dala v obrednik, da se uporabljajo. Pa jih moramo mi duhovniki sami ceniti in uporabljati. Gospodje, ali podelite blagoslov, kadar obiščete kako hišo?

7. Ena izmed žalostnih posledic liturgične pasivnosti in nezadostne poučenosti je znani narodni greh naših fantov (pa tudi mož): postajanje zunaj cerkve med službo božjo. S policijskimi sredstvi proti tej razvadi ne bomo nikdar uspeli. Vzrok leži v notranjosti dotičnega in tu je treba odpomoči, zgolj zunanja sredstva odpovedo. Pred vsem je treba resnega pouka, že v šoli je treba neprestano poudarjati nedeljsko dolžnost in opozarjati na velikost greha, ki ga naredi, kdor brez razloga zunaj cerkve ostaja, tako da so fantje poučeni in imajo pravilno formirano vest. Potem pa je velike važnosti postopanje s takimi penitenti in confessionali. Pravilno so gospodje ugotovili, da je s takimi, ki ostajajo brez razloga zunaj cerkve, treba postopati kakor z recidivnimi, ki nič ne storijo, da bi se poboljšali in occasionarii, ki nočejo sredstev rabiti ali priložnosti pustiti, t. j. da jim je treba odvezo odložiti (razen če in casu particulari kaže res posebno globoko kesanje in resno obljudi iztrgati se družčini, ki ga zadržuje zunaj cerkve). Ni mi treba opozarjati na to, da so vsi spovedniki v svoji vesti dolžni se tega navodila držati.

II.

O edinosti med duhovščino je bilo na jesenskih konferencah toliko lepega in vzpodbudnega povedano, da ne morem nič več reči nego: *facite, quae audistis!*

Zelo mi je ugajal predlog konference žužemberške dekanije, naj bi se vsako leto opravil v osmini Vseh svetnikov »*anniversarium*«
za umrle duhovnike dotične župnije. *Stipendium sumendum est ex proventibus ecclesiae parocialis (vel etiam filiarum)*. Saj za umrle duhovnike res malokdo moli. Ako bo kazalo, bom o tem na primeren način še točnejše določbe dal. Dovoljujem pa že s tem.

V Ljubljani, dne 19. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

74.

Duhovna priprava na evharistični kongres.

Za evharistični kongres se morajo duše vernikov temeljito pripraviti, da kongres ne bo gola zunanja manifestacija enega ali dveh dni, temveč bo verska prireditev, izvirajoča iz žive vere v evharističnega Boga in goreče ljubezni do Njega. Naj bi bil tudi vir bogate milosti. Zaradi tega je treba mnogo molitve in pouka.

Za enkrat se naroča sledeča duhovna priprava, katero naj vsi gospodje dušni pastirji izvedejo z vso gorečnostjo in spretnostjo:

1. Molitvena akcija:

a) po pridigi in po litanijah naj se javno opravlja molitev za uspeh evharističnega kongresa, kakor je tu na koncu objavljena;

b) običajne molitvene ure naj se po možnosti opravljajo v namen kongresa; tudi izredne molitvene ure naj se opravljajo, kjer in kadar je to mogoče;

c) verniki naj se opozarjajo in prosijo, da sv. obhajila in razne žrtve vsakdanjega življenja darujejo za uspeh kongresa, zlasti Apostolstvo mož in fantov naj bi svoje skupne pobožnosti opravljalo v ta namen;

č) dosedanja *oratio imperata* (contra persecutores Ecclesiae) ostane za nedeljo, ponedeljek in torek, vse druge dneve se vzame *oratio de Sanctissimo*;

d) katehetje v vseh šolah učencem razložijo namen in pomen morda tudi zgodovino evharističnih kongresov; opravijo večkrat z učenci kratko molitev za blagoslov kongresa (primerna molitev je antifona: »O sveta večerja...« s pripadajočo molitvijo: »O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu...«); navajajo učence, da večkrat darujejo sv. obhajilo za uspeh kongresa, prav gotovo naj vsi učenci v ta namen darujejo obligatna šolska obhajila in šestnedeljsko pobožnost k sv. Alojziju; priporočajo učencem še bolj ko doslej kratke obiske Najsvetejšega pred šolo in po šoli.

2. Naučna akcija:

a) v katehetskih pridigah naj se letos obravnava nauk o zakramentu presv. Rešnjega Telesa;

b) dan celodnevnega čiščenja naj bo evharistični dan priprave za kongres tako glede molitvene akcije kakor glede pouka in navdušenja za presv. Rešnje Telo;

c) na duhovnih vajah in ljudskih misijonih ne sme manjkati evharističnega govora in opozorila na kongres;

č) šmarnice v letu 1935 morajo biti priprava na evharistični kongres; v ta namen bodo pravočasno izšle »Evharistične šmarnice«, katere se naj po vsej škofiji berejo, oziroma naj se po njih pridiga;

d) na sestankih *Sodalitatis SS^{mi} Cordis* naj sta prav gotovo vsaj dva referata za pripravo na kongres, in sicer eden o zgodovini in pomenu evharističnih kongresov, drugi pa o praktičnem delu za kongres. Kjer želijo gospodje za prvi referat posebnega poročevalca, naj se obrnejo na predsednika odseka za duhovno pripravo evharističnega kongresa mons. dr. Josipa Ujčiča, univ. prof. v Ljubljani, Ulica stare pravde št. 6.

Z združenimi močmi bomo izprosili božji blagoslov na evharistični kongres, da bo res to, kar želimo in zaradi česar ga pripravljamo, namreč iskrena in pobožna javna počastitev Jezusa v presv. Rešnjem Telesu in mogočen klic vsem vernikom, naj se oklenejo svojega Boga v tem zakramentu, da v njem in z njim zamorejo dosledno in popolno krščansko živeti.

Molitev za pripravo na evharistični kongres:

O Jezus, ki si v zakramentu presv. Rešnjega Telesa resnično, dejansko in bistveno pričujoč, da služiš v hrano našim dušam: blagoslovi delo evharističnega kongresa in ga venčaj s popolnim uspehom.

Presveto Srce Jezusovo, blagoslovi kongres!

Sveti Pashal Bajlonski, prosi za nas!

(300 dni odpustka vsakikrat. Popolni odpustek enkrat na mesec, če se moli vsak dan. - 11. marca 1924.)

V Ljubljani, dne 19. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

Nabirke v dobrodelne namene ali za mašne stipendije.

Zadnje čase se množe razni sumljivi nabiralci in nabiralke, ki hodijo od hiše do hiše in pobirajo za razne dobrodelne namene, nimajo pa pravilno opremljenih cerkvenih dovoljenj in ne nudijo garancije, da gre nabrani denar res v dotični dobrodelni namen. Tudi domače osebe zbirajo mašne stipendije po raznih nizkih cenah brez cerkvenega dovoljenja. Radi tega sodim, da je potrebno gospode duhovnike in vernike opozoriti znova na tozadevne cerkvene predpise:

1. Za vsako zbiranje v cerkvene dobrodelne namene morajo imeti redovne ali svetne-cerkvene osebe: 1. pismeno dovoljenje škofijskega ordinariata in 2. potrdilo, da so se javile pri župniku kraja, kjer pobirajo. Osebe orientalskih (vzhodnih) cerkva morajo poleg tega imeti še posebno dovoljenje Svete stolice (Congr. pro eccl. orientali. — Can. 622 § 4. — Fr. Ušeničnik: Pastor. bogoslovje², str. 76).

2. Da sme kdo pobirati za maše, mora imeti pismeno dovoljenje škofijskega ordinariata in domačega župnika. (Glej sklep konference dekanov z dne 29. dec. 1932, Škof. l. 1933 str. 42.)

Razlog za to določbo ni samo veliko pomanjkanje mašnih stipendijev v škofiji, da radi tega mnogi duhovniki naravnost pomanjkanje trpijo, marveč dejstvo, da so zbiratelji prosili škofa pro condonatione, quia stipendia collecta ad usos privatos consumpserunt.

Gospodje dušni pastirji naj te določbe vernikom na primeren način raz prižnice razložijo.

V Ljubljani, dne 19. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

Poizvedovanja o verskih organizacijah.

Od več strani sem bil obveščen, da zahtevajo občinski organi ali orožniki od župnikov podatke o cerkvenih verskih organizacijah. Opozarjam vse župnike in župne upravitelje, da niso upravičeni dajati komurkoli take podatke brez pooblastila škofijskega ordinariata. Na stavljene zahteve naj kratko odgovorijo, da niso za to pooblaščen ter naj dotični svojim nadrejenim oblastem sporočijo, da se morajo v tej zadevi obrniti na škofijski ordinariat. Kakršnokoli drugo prerokanje more le škodovati.

V Ljubljani, dne 20. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

Izseljenska nedelja

se bo tudi letos praznovala po vsej državi na prvo adventno nedeljo. Tudi naša škofija jo bo praznovala kakor vsako leto. Kakor pojasnjuje »Izseljenski Vestnik«, bo letošnja izseljenska nedelja posvečena v prvi vrsti

misijonskim namenom po naši diaspori. Gospodje duhovniki naj prečitajo o tem vprašanju članke v »Izseljenskem Vestniku«. Naš Kolodvorski misijon vrši tudi ogromno dobro delo. Podpreti ga moramo, ker je v nevarnosti, da opeša.

Vse to je namen letošnje izseljenske nedelje. Zato naj jo gg. duhovni pastirji praznujejo prav po vseh cerkvah in dvoranah po danih smernicah in navodilih. Vsi darovi naj se pošiljajo na Škofijski izseljenski sklad na škof. ordinariat.

V Ljubljani bodo 2. decembra posebne nabiralke Društva za varstvo deklet pobirale z odobrenjem cerkvenih predstojništev mile darove pri cerkvenih vratih po vsaki maši.

Skupno pismo našim izseljencem in našim ljudem po diaspori, ki sta ga založili Družba sv. Rafaela in Društvo za varstvo deklet, naj se kolikor mogoče razširi med ljudstvo. Deli naj se brezplačno. Za kritje tiskovnih stroškov naj se pobirajo samo mili darovi. Naroča se pri Družbi sv. Rafaela v Ljubljani.

Brošurica »Če greš na tuje...« je krasna knjižica za naše ljudi po diaspori. Za nje je bila izdana. 100 iztisov stane 90 Din. Prodaja se lahko po 2 Din. Naroča se pri Družbi sv. Rafaela v Ljubljani.

Družba sv. Rafaela v Ljubljani.

Štev. M 5/1934/13.

78.

Poziv.

Škofijsko cerkveno kot zakonsko sodišče v Ljubljani poziva s tem v zmislu kan. 1720 Frančiško R a i n e r roj. Perko, rojeno dne 14. avgusta 1893, v Skubčem, št. 28, župnije Šmartno pri Litiji, sedaj neznanega bivališča, da pride dne 5. decembra 1934 ob 10 dopoldne sama ali pošlje pravilno določenega zastopnika v Ljubljano v škofijski dvorec v I. nadstropje zaradi ugotovitve pravde v tožbi njenega soproga za proglas neveljavnosti zakona.

Župniki, duhovniki in verniki, ki bi vedeli za bivališče imenovane Frančiške Rainer, naj poskrbe, da imenovana izve za poziv.

Škofijsko cerkveno kot zakonsko sodišče v Ljubljani,

dne 5. novembra 1934.

Jožef Prešeren,
notarjev namestnik.

Viktor Steska,
preiskovalni sodnik.

79.

Razne objave.

Uradni naziv Nj. kralj. Vis. kneza Pavla. V zmislu dopisa ministrstva pravde, versko odelenje/XIII., št. 95.838, z dne 27. oktobra 1934 se objavlja, da je uradni naziv kraljevskega namestnika Njegovega kraljevskega Visočanstva kneza Pavla »knez namestnik«, v francoskem jeziku pa »Prince Regent de Yougoslavie«.

Zakon o državnem pravobranilstvu. Po zakonu o drž. pravobranilstvu z dne 15. julija 1934 (Službeni list 1934, št. 68), ki je stopil v veljavo dne 17. oktobra 1934, drž. pravobranilstvu ni več poverjeno pravdno zastopstvo cerkvene in nadarbinske imovine. Kr. banska uprava dravske banovine

v Ljubljani pa se je z dopisom z dne 30. oktobra 1934, št. II. 24041/1, zavzela pri ministrstvu pravde, naj bi ministrstvo za finance izdalo v zmislu § 6. citiranega zakona posebno naredbo, s katero naj se odkaže drž. pravo-branilstvu tudi zastopanje cerkvene in nadarbinske imovine. Isto je storil tudi škof. ordinariat sam in po predsedstvu škofov. konferenc v Zagrebu.

Potrdila o skupnem življenju zakoncev. Ker morajo župni uradi izdajati taka potrdila raznim oblastem, a v velikih župnijah (n. pr. v Ljubljani) dušni pastirji oseb osebno ne poznajo, se odreja, da se poslej izdajajo taka potrdila na podlagi izjave dveh prič, ki naj ju stranka pripelje v župni urad. Ta formular naj se kolkuje s kolkom za 5 Din.

Raziskavanja po maticah. Matičnim uradom se naroča, da preiščeje matice in ugotove tele podatke: Matej L a n t i e r i (roj. okrog 1675—1677) se je poročil z Uršulo? (okr. 1700—1704) in sin teh dveh Anton Lantieri (roj. 1710) se je poročil (circa 1740—1746) z Agnezo? (roj. 1720—1722). Matični uradi, ki bi kaj dognali, naj to sporoče škof. ordinariatu naj-kesneje do konca leta 1934.

Orglarska šola. Tretjina župnih uradov še ni poslala dolžnega zneska za l. 1934. Prizadeti naj svojo dolžnost nemudoma izvrše.

Zvon za cerkev v Gusinju in kapelico v Prijepolju. Škof. ordinariat v Skoplju prosi, da bi katera od cerkva v ljubljanski škofiji podarila zvon za cerkev v Gusinju in kapelico v Prijepolju. Zadnja prošnja za cerkev v Dušanovcu ni bila brezuspešna. Morda je kje kak zvon, ki bi se brez škode odstopil. Obrniti se je naravnost na škof. ordinariat v Skoplju ali na škof. ordinariat ljubljanski.

Posebni vlak v Oplenac. Zveza za tujski promet v Sloveniji name-rava organizirati posebni vlak za obisk zadnjega počivališča Nj. Vel. kralja Aleksandra I., in sicer v dneh 30. novembra ter 1. in 2. decembra 1934. Cena tja in nazaj III. razred 178 Din, II. razred 273 Din. Prehrana dnevno 50 Din. Zadnji dan prijave 26. november t. l. pri »Putniku« v Ljubljani.

Obrtniški teden. Obrtnišvo dravske banovine namerava prirediti v dneh od 1. do 8. decembra t. l. obrtniški teden. Dovolj se, da se tozadevni propagandni lepaki obesijo na cerkvah in župniščih.

Izseljenska nedelja. Za župne urade je priložen tej številki lista po 1 izvod »Izseljenskega vestnika« s pismom izseljencem, kakor tudi po-ložnica za pošiljanje nabranih darov za izseljenski sklad škof. ordinariatu.

Slovstvo.

Die Welt für Christus erobern! Die Christkönigskongresse Regnum Christi. — Govor, ki ga je napisal naš rojak, in ki bi ga bil moral imeti na kongresu v Mainzu. Ta kongres je iz gotovih vzrokov izostal, zato se je govor natisnil v knjižici. Govor razpravlja o sedanjem položaju kato-licizma in o naših današnjih nujnih nalogah. — Knjižico priporočamo. Na-roča se v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Cena 10 Din.

Oče naš. Ilustriral arh. O. Gaspari, samozaložba J. Dolžan v Ljubljani. Cena vezane v celo platno 24 Din. — S to knjigo je dobila naša mladina prav originalno slovensko mladinsko knjigo. Deset prošenj očenaša je v knjigi nazorno podanih v desetih slikah v narodnem slogu. Po-jasnjuje jih za otroške duše prirejen tekst v vezani besedi. Oprema knjige je odlična. — Toplo priporočamo družinam in katehetom. Vsak otrok bo take knjige vesel.

Duhovno življenje. Družinski tednik za slovenske izseljence. Je splošna kulturna slovenska izseljenska družinska revija. Izhaja v Buenos Airesu v Argentini, ustanovitelj in glavni urednik lista je izseljenski duhovnik Jožef Kastelic. List ima odlično vsebino, vanj pišejo tudi naši najboljši bogoslovni pisatelji. Toplo priporočamo naročbo na list. Stane na leto 70 Din in se more naročiti tudi potom škof. ordinariata v Ljubljani. Naslov pa je: Avalos 250, Buenos Aires, Rep. Argentina.

Št. 4834.

81.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 27. oktobra 1934, št. 4597 je bila z zaključnim rokom do 5. decembra 1934 razpisana župnija **V a v t a v a s** v novomeški dekaniji, stoječa pod patronstvom kolegiatnega kapitlja v Novem mestu.

S tem pa se razpisuje župnija **B o r o v e c** v kočevski dekaniji. Pravilno opremljene prošnje je nasloviti in poslati na škof. ordinariat v Ljubljani. Rok za vlaganje prošenj se zaključí 25. decembra 1934.

Nadalje se razpisujejo kanonikati:

1. **L a m b e r g o v** k a n o n i k a t pri stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani. Glede pravice do tega kanonikata določa ustanovno pismo z dne 24. aprila 1708:

I. Ut Canonicus Lambergianae familiae perpetuo vocetur, praesentandus semper a Seniore familiae Nostrae, prout de antiquo more, ad Beneficia simplicia hucusque praesentari consueverunt eorumdem Beneficiati. — II. Jus Patronatus dicti Canonicatus pro tempore obtinens tenebitur aptam semper Personam et idoneam, quae Doctorali vel Licentiatu in Theologia vel utroque Jure Laurea condecorata sit, eaque scientia instructa, ut Consiliarium Consistoriale agere, et Ecclesiae prodesse possit, Domino pro tempore existenti Labacensi Episcopo tanquam loci Ordinario ad confirmandum et instituendum debito tempore praesentare. — III. Extanto vero quopiam idoneo de familia Nostra Lambergica, hunc allis praeferre et praesentare tenetur.

2. **C o d e l l i j e v** k a n o n i k a t pri stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani. Po ustanovni listini z dne 13. februarja 1718 imajo za ta kanonikat prednost kanonično kvalificirani sorodniki ustanovitelja. Ako teh ni, velja določilo ustanovne listine:

Si autem nulla similis mihi sanguine juncta persona inveniretur, hinc statuo, ut in tali casu praesentetur Clericus natione Carniolus, aut Goritiensis, ita tamen, ut Goritiensi Carniolus semper praeferatur; hi vero praesentandi sint pii, exemplares, nobiles, docti, in Theologia, aut Jure Canonico, vel civili graduati.

3. **Č e m a ž a r j e v** k a n o n i k a t pri stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani. Ustanovna listina z dne 27. decembra 1867 določa glede imenovanja in kvalifikacije sledeče:

Omnes petentes sacerdotes exhibebuntur Capitulo cathedrali Labacensi, ut tres designet praecipuos in Carniola natos, qui et dotes habeant a sacris Canonibus generaliter praescriptas et in cura animarum, aut in negotiis ecclesiasticis seu in disciplinis sacris tradendis cum laude versati fuerint, ex quibus unum pro suo prudenti consilio Episcopus Labacensis cum Sede Apostolica communionem servans eligit et ad canonicatum vacantem promovebit.

Pravilno opremljene prošnje (vide Škof. list 1933, str. 92) je v prvih dveh primerih nasloviti na patrona, v tretjem na škof. ordinariat in jih poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Pripominja se, da more prositi za kanonikat le oni, ki ni dovršil 60 let starosti (vide § 3, t. 7 zakona o uradnikih z dne 31. marca 1931).

Rok za vlaganje prošenj se zaključí 25. decembra 1934.

V Ljubljani, dne 12. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

82.

Škofijska kronika.

Cerkveno odlikovanje: Za č. konzist. svetnika je bil imenovan Franc Pokorn, župnik v Besnici in hon. škof. arhivar; za duhovnega svetnika pa Ivan Žavbi, župnik v Ambrusu.

Imenovani so bili: Dr. Franc Kimovec, stolni dekan v Ljubljani, za škof. referenta za ljudsko petje; Janez Jenko, kaplan v Kostanjevici, za prefekta v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, in Franc Erzar, župnik v Toplicah, za ekskurendo-upravitelja župnije Vavta vas.

Premeščena sta bila: Ivan Tiringar, kaplan v Radovljici, za II. kaplana v Šmartin pri Kranju in Janez Hladnik, kaplan v Rovtah, za kaplana v Kostanjevico.

Nameščen je bil Ivan Hrovat za kaplana v Radovljici.

Umrli sta: Bertold Bartel, župnik v Vavti vasi, v Kandiji pri Novem mestu dne 27. oktobra 1934 v starosti 56 let (pokopan v Semiču) in Anton Oberstar, kaplan v Dragi, v Zapužah pri Ribnici dne 18. novembra 1934 v starosti 29 let. Naj v miru počivata!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 20. novembra 1934.

† Gregorij,
škof.

Jože Jagodic,
v. d. ravn.

Vsebina: 72. Ordo Missae. — 73. Pastoralne konference v l. 1933. — 74. Duhovna priprava na evharistični kongres. — 75. Nabirke v dobrodelne namene in za mašne stipendije. — 76. Poizvedovanja o verskih organizacijah. — 77. Izselska nedelja. — 78. Poziv cerkv. sodišča. — 79. Razne objave. — 80. Slostvo. — 81. Konkurni razpis. — 82. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.